

fru Tove Fergo heroppe og fortæller, at det nye kontorcirkulære, man har opnået sammen med regeringen, er virkelig godt. Jamen så lad være med at poste de her pressemeddelelser ud.

Nu er det jo sådan, at man åbenbart i Venstre ønsker, at man skulle kunne fratage en person et statsborgerskab. Det synes jeg nok kræver en diskussion. Hvorfor i alverden skal man ikke gøre det så strengt – og retfærdigt – at få statsborgerskab som overhovedet muligt, sådan at man med hensyn til dem, der opnår statsborgerskab, ved, hvem man har at gøre med inden, i stedet for at komme med alle de udenomsfloskler bagefter?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg skal gøre det meget kort. Jeg har lige en enkelt bemærkning til fru Tove Fergo.

Jeg mener ikke, at jeg sådan set nedgjorde de opstramninger, der har været, men jeg sagde, at jeg ikke forstår, at to partier som Venstre og De Konservative kan gå ind for at være bundet over et antal år til nogle ganske bestemte regler. Man kunne bare ændre reglerne og så sige: Vi er i vores gode ret til når som helst at forsøge at få ændret reglerne.

Derfor er det også sådan i dag, at hverken Venstre eller De Konservative kan deltage særlig helhjertet i debatten i dag, for de står med et ben rent ud sagt i hver eneste lejr.

Og jeg forstår ikke hverken fru Tove Fergo eller hr. Arne Melchior med hensyn til folkeafstemninger. Man er valgt, siges der. Ja, det er vi, men hvis man fornemmer, at der i befolkningen er en anden opfattelse end den, man selv har, kunne man da godt en gang imellem afprøve de synspunkter ved en sådan folkeafstemning.

Og så vil jeg sige til hr. John Vinther med hensyn til det dér med, at man skal indgå aftaler: Ja, men man skal jo ikke indgå aftaler sådan for længere perioder. Jeg tror, det er noget med 2–2½ år, man har indgået en sådan aftale for, og det er jo i virkeligheden temmelig lang tid, når man ser på, hvad det er, der foregår i Indfødsretsudvalget. Venstre og De Konservative ved, hvad vi behandler hver torsdag, og jeg tror, at hvis jeg var i et af de partier, ville jeg have søvnløse nætter over meget af det, der foregår.

Vi ved, at om kort tid skal vi igen trykke på knapperne vedrørende et forslag med 1.100–1.300 mennesker på, og jeg er sikker på, at i store dele af både Venstres og De Konservatives folketingsgrupper og også ude i deres væl-

gerskare er der frustration og undren over det dér.

Der er ikke andet for, end at vi må afdække de forhold igennem læserindlæg og lign. og gøre befolkningen opmærksom på, at man taler med én tunge ude i forsamlingshusene og i annoncerne, og så går man hen og laver noget helt andet her i Folketinget.

Og så må jeg også lige sige som en opfølgning af det, fru Pia Kjærsgaard sagde omkring CD, at det også virkede lidt underligt på mig, men det er da fint. Er de to partier ved at blive sluttet sammen eller sådan noget i den retning? For nu kan jeg se, at De Radikale og CD tilsyneladende har samme politik på det her område, og det er jeg da lidt forbavset over at man har. Men det har man så tilsyneladende. Det må vi selvfølgelig affinde os med.

(Kort bemærkning).

Jonna Grønver (V):

Ja, nu er hr. Arne Melchior altså ikke mere til stede. Det var ellers hans bemærkning, der fik mig herop, for han udøste gavmildt på alle danskeres vegne en invitation, og godheden lyste ud af ham, da han uddelte en blankocheck til hele verdens befolkning til et dansk statsborgerskab eller et verdensborgerskab, hvilket jo altså også må betyde, at alle derved kunne få ret til at slå sig ned, hvor i verden man kunne have lyst til det.

Derfor har jeg lyst til at stille det spørgsmål: Gælder den invitation alle, som overhovedet kunne finde på eller have lyst til at slå sig ned i Danmark på de danske vilkår? Eller helt præcist: Hvor mange kunne den tænkes at gælde?

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Det er fru Pia Kjærsgaard, der kalder mig herop på talerstolen, og der er på ingen måde modstrid i mine udtalelser eller i mine pressemeddelelser. Det, pressemeddelelsen handler om, er én af de tiltalte i terroristsagen i Århus, som har erklæret i retten, at han, efter at han havde fået dansk statsborgerskab, har generhvervet sit egyptiske statsborgerskab. Og det har jeg syntes var ganske besynderligt at man kunne. Jeg har fået at vide, at det er ulovligt; han er ikke længe dansk statsborger, hvis han efterfølgende har fået egyptisk statsborgerskab. Det har jeg nu stillet nogle spørgsmål til Indfødsretskontoret, til justitsministeren om, og det regner jeg med at få svar på. Så der er ikke nogen modstrid overhovedet i det.